

Poločas rozpadu

Hrdlořezy v Praze, suchá a horká polovina června 2014. Zahrádková a chatová osada v místech, která zná málokdo a která připomínají cokoliv, jen ne hlavní město. Část osady na pozemcích vlastněných magistrátem žije zatím poklidným periferním životem. Na udržovaných zahrádkách dovádějí děti, kvetoucí růže padají přes branku a starší muž

sklízí a zalévá jahody... Druhá část osady se řízením osudu ocitla na soukromých pozemcích a právě probíhá její „poločas rozpadu“.

Ze začátku váhám, jestli přes rozvalené ploty vstoupit. Porost se zdá vysoký, terén nepřehledný, působí trochu nebezpečně. Když

se odhodlám, místo a jeho průzkum mě natolik pohltí, že je pak obtížné ho opustit a ještě několikrát se vracím, než úplně odcházím.

První, co zaznamenávám, jsou ovocné stromy různého stáří a velikosti v načechraném porostu právě kvetoucí bršlice. Místo připomíná starý zanedbaný sad. Čím déle pozemkem procházím, tím více nalézám připomínek dob minulých, kdy místo bylo funkční osadou. Zkouším odhadnout, jak dlouho už v bývalé osadě kraluje příroda.

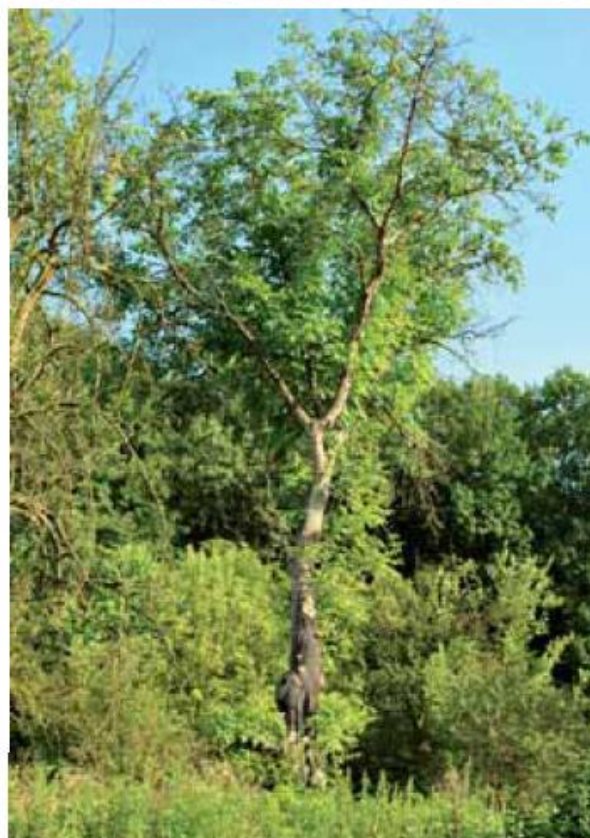
Zimostráz a červenolisté dřívěší si ještě vedou mezi nově přichozími statečně.

Nacházím i torza trvalkových výsadeb.

Příroda si začíná pochutnávat na základech chatky. Vedle stojící ohořelý, ale přesto živý ořešák dává tušit, jakým způsobem chatka zmizela ze světa.

Poslední keřík červeného rybízu ve vysoké trávě ještě plodí. Působí téměř symbolicky. Chvilí mi trvá, než se odhodlám, nakonec sním hrst ovoce. Přemýšlím o tom, jak bude místo vypadat za pár let, zda osada znova ožije, nebo sem vstoupí blízký les, či zde budou stát domy... Poté opouštím tento zvláštní ráj vyprovázena nutriemi z blízké říčky. Od opuštění zahrádek uplynulo prý pět let...

Letošním seriálem jsme se snažili otevřít debatu o zahrádkových osadách. Jsou to místa, která neztrácejí svůj význam. Věříme, že osud části té dnešní nepotká další a osady přežijí, zkrásní a třeba vyrostou i nové. Příště, v posledním dílu seriálu, se vám pokusíme představit zahrádkovou osadu budoucnosti. Jana Kolková Rydvalová, Petr Kolka, foto autoři